

Gemeente Maastricht

> RETOURADRES POSTBUS 1992, 6201 BZ MAASTRICHT

Stichting Oostflank Sint Pietersberg
Ursulinenweg 3
6212 NC MAASTRICHT

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

BEHANDELD DOOR
N. KEMPENERS

E-MAILADRES
nico.kempeners@maastricht.nl

DATUM
26 maart 2014

DOORKIESNUMMER
043 350 4471

FAXNUMMER
043 350 4448

BIJLAGEN
div.

ONZE REFERENTIE
13-1087WB
13-0101BZB
UW REFERENTIE

VERZONDEN: **26 MAART 2014**

ONDERWERP:
beslissing op bezwaar

Beste heer/mevrouw,

Op 10 december 2013 heeft u een bezwaarschrift ingediend ingevolge de Algemene wet bestuursrecht tegen ons besluit van 31 oktober 2013, waarbij aan dhr. J. Dassen een omgevingsvergunning is verleend voor het plaatsen van een afrastering op diverse percelen gelegen op de oostflank van de St. Pietersberg.

U bent op 20 januari 2014 aanwezig geweest bij de hoorzitting.

Na afweging van alle in het geding zijnde belangen hebben wij op 21 maart 2014 besloten:

De ingediende bezwaren ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
Het bestreden besluit (de verleende vergunning) te handhaven.

Voor de motivering van dit besluit verwijzen wij u naar de bijgevoegde toelichting die voor ons college als onderbouwing van het besluit heeft gediend. Tevens is het verslag van de gehouden hoorzitting bijgevoegd.

Beroepsclausule

Tegen dit besluit kunnen belanghebbenden binnen 6 weken na bekendmaking beroep instellen bij de rechtbank Limburg, sector bestuursrecht, postbus 950 te 6040 AZ Roermond.
Ingevolge artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht dient het beroepschrift te worden ondertekend en dient het tenminste te bevatten:

- de naam en het adres van de indiener;
- de dagtekening;
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht;
- de gronden van het beroep.

Ingeval een dergelijk beroepschrift wordt ingediend, is op grond van artikel 8:41 van de Algemene wet bestuursrecht een griffierecht verschuldigd.

Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank Limburg is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, sector bestuursrecht, worden verzocht een voorlopige voorziening te treffen, zulks in geval onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De verzoeker om voorlopige voorziening is op grond van artikel 8:82, lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht een griffierecht verschuldigd.

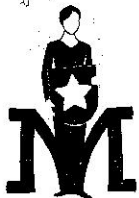
U kunt ook digitaal beroep en/of een voorlopige voorziening indienen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Wij vertrouwen erop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,

Nico KEMPENERS
Medewerker Beleid & Advies

Gemeente Maastricht

DATUM
17-03-14

ORGANISATIEONDERDEEL
Veiligheid & Leefbaarheid

CORR.NUMMER
13-1087WB 2014.12448

BEHANDELEND AMBTENAAR
M. Vorstermans / 350 4633

ONDERWERP MANDAAATNOTA
Bezwaarschrift tegen verlenen vergunning voor het plaatsen van
een afrastering, Schutterijweg 1

E-MAILADRES
miranda.vorstermans@maastricht
.nl

MEE TE ZENDEN STUKKEN
. verslag hoorzitting

STUKKEN TER INZAGE

	PARAAF	DATUM
DOCUMENTBEHANDELING		20032014
DIRECTEUR/MANAGER		18/3
TOETSING JURIDISCHE ZAKEN		
PORTEFEUILLEHOUDER weth. Willems		21/3-14

Samenvatting van het onderwerp

Bij besluit van 31 oktober 2013 is een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een afrastering op diverse percelen op de oostflank van de Sint Pietersberg.

Tegen dit besluit is een bezwaarschrift ingediend. De kenbaar gemaakte bezwaren geven geen aanleiding om het bestreden besluit te wijzigen danwel te herroepen.

Beslispunten

Wij adviseren u:

1. het bezwaar ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit (de verleende vergunning) te handhaven.

Opmerkingen portefeuillehouder

Besluit namens BenW de portefeuillehouder d.d. 21.3.14

emform

Mandaatnota

BEHOOREND BIJ COLLEGENOTA VAN
het plaatsen van een afrastering,
Schutterrijweg 1

DATUM
17-03-14

CORRESPONDENTIENUMMER
13-1087WB

- A. Deze nota is in overleg met de volgende disciplines geconcipieerd:
B. Er is overeenstemming

KORTE INHOUD (GELIJKDUIDEND AAN VOORBLAD)
het plaatsen van een afrastering, Schutterrijweg 1

1. Aanleiding.

Bij besluit van 31 oktober 2013 is een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een afrastering op diverse percelen op de oostflank van de Sint Pietersberg.

Tegen dit besluit is een bezwaarschrift ingediend. De kenbaar gemaakte bezwaren geven aanleiding om het bestreden besluit te wijzigen danwel te herroepen.

2. Relatie met bestaand beleid.

Zie toelichting.

3. Gewenst beleid en mogelijke opties.

Zie toelichting.

4. Duurzaamheid en gezondheid.

Niet van toepassing.

5. Personeel & Organisatie.

Niet van toepassing.

6. Informatie en automatisering.

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor I&A, d.w.z er zijn géén gevolgen voor de informatiehuishouding, de bestaande soft- of hardware in onze organisatie, de bestaande bedrijfsprocessen of de huidige ICT infrastructuur.

7. (Duurzame) aanbestedingen.

Niet van toepassing.

8. Beheersparagraaf IBOR.

Niet van toepassing.

9. Financiën

Niet van toepassing.

10. Voorstel.

Wij adviseren u:

1. het bezwaar ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit (de verleende vergunning) te handhaven.

11. Vervolg / Planning.

Niet van toepassing.

12. Communicatie.

Bezwaarmaakster wordt in kennis gesteld van het besluit. Daarbij wordt aangegeven dat zij desgewenst beroep kan instellen bij de rechtbank Limburg.

TOELICHTING

het besluit

Bij besluit van 31 oktober 2013 is aan de heer J.J.L. Dassen, Schutterrijweg 1, een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een afrastering op diverse percelen gelegen op de oostflank van de Sint Pietersberg.

Tegen dit besluit is bij brief van 10 december 2013 een bezwaarschrift ingediend door de Stichting Oostflank Sint Pietersberg, p.a. Ursulinenweg 3.

Bezwaarmaakster is in de gelegenheid gesteld haar bezwaarschrift mondeling toe te lichten op 20 januari 2014. Van deze gelegenheid is gebruik gemaakt. Van het horen is verslag opgemaakt. Tijdens de hoorzitting is afgesproken dat de beslissing op het bezwaarschrift wordt aangehouden in afwachting van de uitspraak van de rechtbank Limburg inzake het beroep van bezwaarmaakster tegen de weigering van het college om handhavend op te treden tegen het geplaatste hekwerk.

de heroverweging

Het bezwaarschrift is tijdig ingediend en voldoet aan de vereisten als opgenomen in de artikelen 6:4 en 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht. Bezwaarmaakster kan als belanghebbende worden aangemerkt. Het bezwaar is derhalve ontvankelijk.

Nu het bezwaar ontvankelijk is, heeft op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaatsgevonden.

Bezwaarmaakster brengt de navolgende bezwaren naar voren. Deze bezwaren worden hierna samengevat weergegeven. Dit betekent niet dat de onderdelen van de bezwaren die niet expliciet worden genoemd niet bij de beoordeling worden betrokken. De bezwaren worden in hun geheel beoordeeld. Bezwaarmaakster stelt:

1. procedure

In de aanvraag is geen informatie verschaft over de effecten van de verhoging respectievelijk de plaatsing van de afrastering op de doelstellingen van het Natura 2000 gebied respectievelijk het beschermde natuurmonument. Hierdoor ontbreekt essentiële informatie voor de beoordeling van de aanvraag en is de aanvraag ten onrechte ontvankelijk verklaard.

2. toetsing

- a. voorbij wordt gegaan aan het feit dat de bestaande afrastering over grote delen op aarden wallen is c.q. wordt geplaatst. Er wordt ten onrechte gemeten vanaf de voet van de afrastering.

- b. het zicht over de Oostflank wordt door de verhoging van de afrastering teniet gedaan, hetgeen ernstig afbreuk doet aan de beleving van de bijzondere natuur en landschapswaarden ter plekke.
 - c. er heeft ten onrechte geen afweging plaatsgevonden van de effecten met betrekking tot de doelstellingen van het Natura 2000 gebied respectievelijk het beschermde monument.
3. motivering

De constatering dat door de hogere afrastering 'de aanwezige natuurwaarden en landschapswaarden ter plaatse niet worden aangetast' en 'op geen enkele plaats het open zicht belemmerd wordt' worden niet onderbouwd. Daardoor is de vergunning niet deugdelijk gemotiveerd.

Met betrekking tot het bestreden besluit

Door de heer J.J.L. Dassen is een omgevingsvergunning aangevraagd voor het plaatsen van een afrastering. De afrastering bestaat uit schapengaas vastgemaakt aan acasiapalen met een diameter van 12 centimeter die op ongeveer 3 meter van elkaar af staan. In de aanvraag is aangegeven: "in verband met het houden van "Black Angus" runderen moet het schapengaas ietsje hoger anders huppen de runderen eruit, zeker in de winter als het gras kaal zal zijn dan willen ze eruit 'springen'".

Voor een hekwerk met een hoogte van 1.00 meter is geen omgevingsvergunning vereist. Nu de afrastering een hoogte heeft van 1.25 meter is voor twee activiteiten op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een vergunning vereist, te weten:

- het (ver)bouwen van een bouwwerk
- het afwijken van het bestemmingsplan op grond van het Besluit omgevingsrecht.

Ingevolge artikel 2.1 lid 1 onder a van de Wabo is het verboden om zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het bouwen van een bouwwerk.

In artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo is bepaald dat voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, de omgevingsvergunning wordt geweigerd indien:

- a. de aanvraag en de daarbij verstrekte gegevens en bescheiden het naar het oordeel van het bevoegd gezag niet aannemelijk maken dat het bouwen van een bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, voldoet aan de voorschriften die zijn gesteld bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2 of 120 van de Woningwet (het Bouwbesluit);
- b. de aanvraag en de daarbij verstrekte gegevens en bescheiden het naar het oordeel van het bevoegd gezag niet aannemelijk maken dat het bouwen van een bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, voldoet aan de voorschriften die zijn gesteld bij de bouwverordening of, zolang de bouwverordening daarmee nog niet in overeenstemming is gebracht, met de voorschriften die zijn gesteld bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 8, achtste lid, van de Woningwet dan wel bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 120 van die wet;

- c. de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan, de beheersverordening of het exploitatieplan, of de regels die zijn gesteld krachtens artikel 4.1, derde lid, of 4.3, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening;
- d. het uiterlijk of de plaatsing van het bouwwerk waarop de aanvraag betrekking heeft, met uitzondering van een tijdelijk bouwwerk dat geen seizoensgebonden bouwwerk is, zowel op zichzelf beschouwd als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, in strijd is met redelijke eisen van welstand, beoordeeld naar de criteria, bedoeld in artikel 12a, eerste lid, onder a, van de Woningwet, tenzij het bevoegd gezag van oordeel is dat de omgevingsvergunning niettemin moet worden verleend;
- e. indien het advies van de Commissie voor de tunnelveiligheid, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder b, van de Wet aanvullende regels veiligheid wegtunnels, daartoe aanleiding geeft.

De aanvraag voor een afrastering is getoetst aan bovengenoemde toetsingsgronden.

Bouwbesluit (onderdeel a):

In het bouwbesluit worden een aantal bouwtechnische voorschriften gegeven met betrekking tot de veiligheid, gezondheid, bruikbaarheid en energiezuinigheid. Het bouwplan voldoet aan de voorschriften van het bouwbesluit.

Bouwverordening (onderdeel b):

De aanvraag om omgevingsvergunning is getoetst aan het gestelde in de Bouwverordening Maastricht 1999. In de (gemeentelijke) bouwverordening zijn stedenbouwkundige voorschriften, uitvoerings- en gebruiksvoorschriften opgenomen. Het bouwplan voldoet aan de voorschriften van de bouwverordening.

Bestemmingsplan (onderdeel c):

De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn gelegen binnen de begrenzing van het bestemmingsplan "Buitengebied Sint-Pietersberg, Jekerdal, Cannerberg" en zijn daarin opgenomen met de bestemming "Agrarisch met waarden".

In artikel 3.2.4 onder c van de regels van het bestemmingsplan is bepaald dat de bouwhoogte van erf- en terreinafscheidingen ter plaatse van de aanduiding 'bouwvlak' niet meer dan 2 meter mag bedragen, met dien verstande dat de bouwhoogte voor erf- en terreinafscheidingen vóór de naar de weg gekeerde gevel niet meer mag bedragen dan 1 meter.

In artikel 3.2.4. onder f. van het bestemmingsplan is bepaald dat voor erf- en terreinafscheidingen buiten de aanduiding 'bouwvlak' het volgende geldt:

1. de bouwhoogte mag niet meer bedragen dan 1 meter;
2. de erf- en terreinafscheiding mag uitsluitend in de vorm van een open constructie worden vormgegeven;
3. in afwijking van het bepaalde onder 2, mag een erf- of terreinafscheiding worden opgericht in de vorm van een houtstapel, houtwal of takkenwal.

Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef, onder a, onder 2° van de Wabo kan de gevraagde omgevingsvergunning bij strijd met het bestemmingsplan slechts worden verleend in de bij algemene maatregel van bestuur (Besluit omgevingsrecht, Bor) aangewezen gevallen, mits geen afbreuk wordt gedaan aan de verkeersveiligheid en er

geen stedenbouwkundige bezwaren bestaan en geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de in 3.1 opgenomen waarden (bestemmingsomschrijving).

In artikel 4 van bijlage II van het Bor worden categorieën van gevallen genoemd waarin voor planologische gebruiksactiviteiten een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a onder 2° kan worden verleend. In dit geval is artikel 4, lid 3 van toepassing, te weten een bouwwerk, geen gebouw zijnde, mits wordt voldaan aan de volgende eisen:

- a. niet hoger dan 10 m, en
- b. de oppervlakte niet meer dan 50 m².

In het bestreden besluit heeft het college overwogen, dat het onderhavige verzoek het verhogen van de palen van de afrasteringen van 1 meter naar 1.25 meter betreft. De aanwezige natuurwaarden en landschapswaarden worden hierdoor ter plaatse niet aangetast. Het betreft een kleine verhoging waar men, ook ten aanzien van de houten palen, overheen kijkt als je de oostflank van de Sint Pietersberg overziet. De terreinafscheiding is in de vorm van een open constructie vormgegeven, zoals dat ook volgens de regels van het geldende bestemmingsplan bepaald is. Op geen enkele plaats wordt het open zicht belemmerd. Het overwegend open karakter van de oostflank van de Sint Pietersberg blijft als zodanig gehandhaafd.

Tevens is een weideraster van 1 meter niet functioneel om dieren binnen de omheining te houden, waardoor in voorkomende gevallen wordt toegestaan om een afrastering hoger te maken dan 1 meter, afhankelijk van de afrastering.

Met het betreffende bouwwerk wordt geen afbreuk gedaan aan de verkeersveiligheid, er bestaan geen stedenbouwkundige bezwaren en er vindt geen onevenredige aantasting plaats van de in 3.1 opgenomen waarden zodat op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef, onder a, onder 2° van de Wabo de gevraagde omgevingsvergunning kan worden verleend.

Redelijke eisen van welstand (onderdeel d):

De welstands- monumentencommissie heeft in de vergadering van 16 oktober 2013 het bouwplan besproken. De commissie heeft het bouwplan getoetst aan de welstandsnota en heeft geoordeeld dat het plan voldoet aan redelijke eisen van welstand. De commissie is van mening dat dit hekwerk, samengesteld van schapengaas en houten palen, passend is in de natuurlijke omgeving.

Tunnelveiligheid (onderdeel e):

Deze grond is in dit geval niet van toepassing.

Gelet op het vorenstaande is op 31 oktober 2013 voor het betreffende hekwerk een vergunning verleend.

Met betrekking tot de bezwaren.

Ad 1.

Het is aan het college om te beoordelen hoeveel informatie noodzakelijk is om een aanvraag om omgevingsvergunning in behandeling te nemen. Het is bij de gemeente

bekend dat ter plaatse (deels) het Natura 2000-gebied ligt. Bij het vaststellen van het bestemmingsplan is hier rekening mee gehouden. Het college heeft de aanvraag aan het bestemmingsplan getoetst en daarmee indirect ook getoetst aan Natura 2000.

Met betrekking tot het beschermd natuurmonument 'St. Pietersberg' merken wij op dat dit Beschermd Natuurmonument is komen te vervallen als gevolg van een aanwijzing als (Vogelrichtlijngebied)/Natura 2000-gebied onder de Natuurbeschermingswet 1998.

Op verzoek van vergunninghouder is een rapport uitgebracht door Staro met een beoordeling van effect dat de afrastering heeft op het Natura 2000-gebied. Geconcludeerd wordt dat het (ver)plaatsen van een afrastering en het plaatsen van een haag geen negatief effect zal hebben op de doelstellingen van de habitattypen en habitatsoorten waarvoor het Natura 2000-gebied Sint Pietersberg en Jekerdal is aangewezen. Korthedshalve verwijzen wij hierbij naar dit advies.

Ad 2a.

De rechtbank Limburg heeft op 3 maart 2014 uitspraak gedaan in de kwestie weigering handhavend optreden tegen de geplaatste afrastering. Onderwerp van discussie was de ligging van het peil, het al of niet ophogen van het terrein en derhalve de wijze van meten van de hoogte van het hekwerk. De rechtbank heeft overwogen: "De door verweerder toegepaste methode bij het meten van de hoogte van het hekwerk, waarbij is gemeten vanaf het aansluitende terrein van het hekwerk, dient daarom als juist te worden beschouwd."

In de onderhavige procedure toetst het college op dezelfde wijze als in de eerste procedure.

Ad 2b.

Primair stellen wij ons op het standpunt dat de afrastering slechts 1.25 centimeter hoog is zodat iedereen groter dan (ongeveer) 1.10 er overheen kan kijken. Voor de plekken waar het hekwerk hoger ligt dan de openbare weg danwel voor mensen kleiner dan (ongeveer) 1.10 meter geldt dat het onduidelijk is hoe een open afrastering, zoals de onderhavige, het zicht over de Oostflank teniet kan doen.

Het zicht wordt door de palen en de draad weliswaar enigszins belemmerd doch slechts zeer minimaal en slechts ter plaatse van de paal (van 12 centimeter) en de draad.

Van een ernstig afbreuk aan de beleving van de bijzondere natuur en landschapswaarden ter plekke is dan ook geen sprake.

Bezwaarmaakster hecht grote waarde aan de openheid van het gebied. Deze openheid wordt echter niet gewaarborgd in het bestemmingsplan. Ook de beschrijving van het Natura 2000-gebied in Natura 2000 spreekt niet over openheid. Gesteld wordt o.a.:

"De Sint Pietersberg ligt ingeklemd tussen de rivier de Maas en haar zijrivier de Jeker. Het uitzonderlijke karakter van het gebied wordt bepaald door de geologische opbouw met een grote verscheidenheid aan bodemtypen en expositie, door de ligging aan het Maasdal en ook door een eeuwenoud kleinschalig agrarisch gebruik. De belangrijkste habitattypen betreffen diverse typen grasland en bossen, terwijl het gebied ook van grote betekenis is voor diverse soorten vleermuizen." Over openheid wordt derhalve niet gesproken. Tijdens de hoorzitting heeft gemachtigde van bezwaarmaakster, de heer Weehuizen, erkent dat in Natura 2000 niet expliciet staat vermeld dat de openheid gewaarborgd moet blijven.

Ad 2c.

Hiervoor verwijzen wij korthedshalve naar het gestelde onder Ad 1.

Ad 3.

Wij zijn van mening dat het besluit op afdoende wijze gemotiveerd is. Aangegeven is welke waarden aan het gebied zijn toegekend. Deze waarden zijn afgeleid uit het gegeven dat het gebied gelegen is binnen het Natura 2000-gebied. De betreffende gronden zijn bestemd voor agrarisch bedrijf, agrarische functie met natuurwaarden, landschapswaarden, natuur- en landschapswaarden en cultuurhistorische waarden. De landschappelijke en natuurlijke waarden van het gebied moeten behouden blijven. Voor zover als nodig wordt thans de motivering als volgt aangevuld.

Door de betreffende afscheiding worden de te beschermen waarden van het gebied niet aangetast. Er worden landschapseigen materialen gebruikt en de afscheiding heeft een open karakter. Je kunt er – ook bij een hoogte van 1,25 meter – overheen en doorheen kijken (voor zover al relevant, quad non). Kleine fauna en flora worden door de afrastering niet belemmerd. Grote fauna (zoals runderen) worden terecht tegengehouden. Zoals boven aangehaald zal het (ver)plaatsen van een afrastering en het plaatsen van een haag geen negatief effect zal hebben op de doelstellingen van de habitattypen en habitatsoorten waarvoor het Natura 2000-gebied Sint Pietersberg en Jekerdal is aangewezen.

Overigens is in opdracht van vergunninghouder door Pouderoyen compagnons te Nijmegen een memo opgesteld. Het betreft een second opinion inzake ruimtelijk-landschappelijke beoordeling van het aangevraagde hekwerk van 1,25 meter. In de memo wordt geconstateerd dat de gekozen bouwwijze passend is in een cultuurlandschap en landgoedlandschap. De combinatie van houten palen met metalen (schapen)gaas heeft een uitdrukkelijk agrarische uitstraling en leidt tot herkenning en bij de functie en het doel van het hekwerk passende uitstraling. Daarbij is de bouwhoogte van 1,25 meter niet onevenredig hoog. De situering aan de randen van dierenweiden onderstreept de functie van veekering.

het advies/besluit

Wij adviseren u:

1. het bezwaar ontvankelijk en ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit (de verleende vergunning) te handhaven.

> RETOURADRES POSTBUS 1992, 6201 BZ MAASTRICHT

BEZOEKADRES
Mosae Forum 10
6211 DW Maastricht

POSTADRES
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

Verslag van hetgeen tijdens de hoorzitting in het kader van de behandeling van een ingediend bezwaarschrift op grond van de Algemene wet bestuursrecht naar voren is gebracht.

Datum hoorzitting: 20 januari 2013

Bezwaarschrift van: Stichting Oostflank Sint Pietersberg, gevestigd te Maastricht, Ursulinenweg 3.

Ingediend tegen: Verleende omgevingsvergunning voor het plaatsen van een afrastering op percelen op de Oostflank van de Sint Pietersberg.

1. Aanwezig:

- namens het college van burgemeester en wethouders: mr. T. Peters
- van ambtelijke zijde: mevrouw mr. M. Vorstermans, notulist
- namens bezwaarmaakster: de heer K. Westerterp en mevrouw S. van Helden, bijgestaan door hun gemachtigde de heer M.M. Weehuizen.
- vergunninghouder: de heer J. Dassen, bijgestaan door 4 leden van de Stichting eigenaren en gebruikers van de Oostflank St. Pieterberg.

2. Het volgende komt aan de orde:

De voorzitter opent de hoorzitting en heet de aanwezigen welkom. Na een korte toelichting te hebben gegeven, geeft hij het woord aan de heer Weehuizen.

De heer Weehuizen overlegt een pleitnota en leest deze voor. De pleitnota dient hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd. De pleitnota is aangehecht.

De heer Dassen geeft aan dat hij nog nadere stukken heeft ingediend. Hij wil reageren op het verhaal van de heer Weehuizen. Ten aanzien van punt 3 t/m 6 stelt de heer Dassen dat deze niet van toepassing zijn. De rechtbank doet hierover een uitspraak. Hij stelt dat er geen ophoging heeft plaatsgevonden.

Ten aanzien van punt 7 merkt de heer Dassen op dat Natura 2000 slechts betrekking heeft op een deel van het landgoed. Hij heeft het effect van het hekwerk laten onderzoeken en heeft een memo laten opstellen. De conclusie is dat er geen nadelige gevolgen zijn.

De heer Weehuizen vraagt of dit stuk overgelegd kan worden. De heer Dassen geeft hem een afschrift.

De heer Dassen geeft aan dat hij ten aanzien van het zicht ook een rapportage heeft laten maken. De conclusie is dat in het bestemmingsplan geen garantie staat op zichtlijnen in relatie tot de hoogte van hagen. Zicht is derhalve geen argument.

Ten aanzien van punt 8 merkt de heer Dassen op dat iedere veehouder zegt dat een rund uitbreekt bij schraal gras. Een perceel was schraal en daarom heeft hij daar een hek geplaatst. Voor de rest wacht hij de uitspraak van de rechtbank af. Het is aan hem om te beslissen wanneer hij het hekwerk plaatst.

Op persoonlijke titel geeft hij aan de Stichting aan dat hij probeert om alles volgens de regels te doen. Tot nu toe heeft hij geen regels overtreden. Hij heeft in het gebied een wandeling gemaakt en daarbij gezien dat het hekwerk rondom het perceel van mevrouw Den Hartog ruim hoger is dan 1 meter en dat er hoge hagen staan. Maar: hij vraagt om als goede burens verder te gaan en de zichtlijnen te vergeten.

Mevrouw Vorstermans vraagt waar in Natura 2000 staat dat de openheid gewaarborgd moet blijven. De heer Weehuizen geeft dat dat dit er niet zo concreet staat maar dat Natura 2000 zegt dat je moet kijken naar het effect. Hij vindt dat de openheid wordt aangetast. De openheid is het karakter van het landschap. De heer Weehuizen geeft aan dat nergens expliciet staat dat de openheid moet worden gewaarborgd.

De heer Dassen verwijst naar het door hem overgelegde rapport terzake.

De heer Weehuizen stelt dat Pouderoyen ook de deskundige van de gemeente is bij het opstellen van het bestemmingsplan. Hij vindt het raar dat Pouderoyen nu de heer Dassen ondersteunt.

De heer Dassen stelt dat het dus het precies goede bureau is omdat zij weten van de totstandkoming van het bestemmingsplan.

De heer Weehuizen geeft aan dat de heer Dassen terecht en met rede zegt dat de rechtzaak over hetzelfde gaat. Andere hekwerken komen vandaag niet aan de orde. Een belanghebbende heeft het recht om beroep te doen op de regelgeving. De aanwezige bestuursleden hebben de opmerking gehoord.

De voorzitter vraagt aan bezwaarmakers of zij het goed vinden als de beslissing op het bezwaar wordt aangehouden tot na de uitspraak van de rechtbank.

De heer Weehuizen antwoordt dat hij hiermee accoord kan gaan als het gaat om de overwegingen van de rechtbank. Niet om te beoordelen of deze zaak wordt doorgezet.

Mevrouw Vorstermans antwoordt dat het uitsluitend gaat om de overwegingen van de rechtbank.

3. De voorzitter sluit de hoorzitting.

Opgemaakt te Maastricht op: 17 februari 2014.

mr. M. Vorstermans
notulist

Gezien:
mr. T. Peters
voorzitter

Hoorzitting gemeente bezwaar omgevingsvergunning plaatsing afrastering landgoed Dassen dd. 20 januari 2014

1. Naar de mening van de Stichting is de omgevingsvergunning voor de verhoging van de afrastering op het landgoed van de heer Dassen ten onrechte verleend.
2. Een groot gedeelte van de afrastering staat op percelen, die liggen in een Natura 2000 gebied. In de aanvraag voor de vergunning is hiervan geen gewag gemaakt. Evenmin is informatie verstrekt over de eventuele effecten van de verhoging op de doelstellingen van het Natura 2000 gebied. Om die redenen had de aanvrager niet ontvankelijk verklaard moeten worden.
3. Voor de beoordeling van de visuele effecten wordt ten onrechte uitgegaan van de hoogte van de afrastering gemeten vanaf de voet van de afrastering. Indien de aarden wallen in de meting worden meegenomen is de huidige afrastering namelijk reeds aanzienlijk hoger dan de in het bestemmingsplan voorgeschreven 1 meter. De overschrijding loopt op tot meer dan 1,5 m. Met de additionele verhoging van 25 cm wordt de afrastering op plaatsen circa 1,75 meter.
4. De wijze van meten, met name het al dan niet in de meting meenemen van de aardenwallen, is onderdeel van het beroep, dat de stichting heeft ingesteld bij de rechtbank te Maastricht naar aanleiding van de weigering van de gemeente om tot handhaving over te gaan met betrekking tot het onderhavige hek. Mutatis mutandis zijn de in die procedure gestelde gronden ten aanzien van de wijze van meten ook in deze casus van toepassing en dienen derhalve hier als herhaald en ingelast te worden beschouwd.
5. Uitgangspunt voor de meting is de definitie van peil in het bestemmingsplan, die luidt: "in andere gevallen en voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde: de gemiddelde hoogte van het aansluitende afgewerkte maaiveld". De vraag is wat verstaan moet worden onder "het aansluitende afgewerkte maaiveld" aangezien er sprake is van verhogingen van het maaiveld voorafgaand aan de plaatsing van de afrastering. Het bestemmingsplan laat zich hier niet over uit. Wel kan houvast gevonden worden in het besluit omgevingsrecht. Hierin wordt bepaald dat "plaatselijke, niet bij het verdere verloop van het terrein passende, ophogingen of verdiepingen aan de voet van het bouwwerk, anders dan noodzakelijk voor de bouw daarvan, buiten beschouwing blijven".

6. De in het besluit omgevingsrecht opgenomen wijze van meten is samengesteld uit een drietal in de jurisprudentie ontwikkelde meet wijzen. In de toelichting op het besluit omgevingsrecht wordt hierover het volgende te berde gebracht.

“Het uitgangspunt is dat gemeten wordt vanaf het aansluitende afgewerkte trein. Dit is de staat van het terrein zoals gelegen direct aansluitend aan het bouwwerk, zoals dat na de voltooiing van de bouw is afgewerkt. Deze meetwijze is niet ongebruikelijk en wordt op zichzelf veelvuldig toegepast in bestemmingsplannen. Een onbedoeld effect van enkel deze meetbepaling kan zijn dat de terreinen, tijdens de afwerking na voltooiing van de bouw, op ongewenste wijze opgehoogd kunnen worden (zie in dit verband bijvoorbeeld ABRvS 1 oktober 2008, 200709151/1, LJN: BF3905, TBR 2008,212 en ABRvS 8 oktober 2008, 200800365/1, LJN: BF7226). Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan een situatie waarin een perceel (gedeelte) met een halve meter wordt opgehoogd, en op die ophoging en bijbehorend bouwwerk wordt gebouwd van de maximaal toegestane hoogte van 3 m. Voor omwonenden ontstaat op deze wijze het beeld van een bouwwerk met een hoogte van drie en een halve meter. Om dergelijke ongewenste aanpassingen van terrein hoogten te voorkomen is in aansluiting op voor bedoelde meetbepaling het criterium toegevoegd dat niet bij het verdere verloop van het terrein passende, ophogingen of verdiepingen aan de voet van het bouwwerk buiten beschouwing te blijven. Deze eveneens uit jurisprudentie afkomstige clause ((zie bijvoorbeeld ABRvS 7 juli 1995, H01.94.0078, BR 1995, 857, en ABRvS 12 november 2008, 200801111/1, LJN: BG4092) leidt ertoe dat de gronden niet eerst vrijelijk (en ongelimiteerd) opgehoogd kunnen worden, waarna vervolgens vanaf dat het nieuwe peil de hoogtebepaling van het vergunning vrije bouwwerk kan plaatsvinden. Indien ophogingen of verdiepingen zijn aangebracht die niet bij het natuurlijk verloop van de grond passen, behoren deze bij het meten van de hoogte van het bouwwerk buiten beschouwing te worden gelaten. In dat geval dient te worden gemeten vanaf de oorspronkelijke, voor de plaatsgevonden ophoging of verdieping aanwezige, als natuurlijk aan te merken terrein hoogte”.

7. In de toetsing wordt gesteld, dat door de hogere afrastering “de aanwezige natuurwaarden en landschapswaarden ter plaatse niet worden aangetast” en “op geen enkele plaats” het open zicht belemmerd wordt”. Deze constatering worden niet onderbouwd. In het dossier bevindt zich evenmin nadere informatie ter zake. De vergunning is hierdoor niet deugdelijk gemotiveerd.

8. Aanvrager heeft als reden voor zijn aanvraag gegeven, dat hij op zijn landgoed runderen houdt en een afrastering van 1 m niet hoog genoeg is om te voorkomen dat de runderen onder bepaalde omstandigheden over de afrastering springen. De vergunning is verleend op 1 november 2013. Nadien heeft de aanvrager het nieuwe deel van de afrastering geplaatst, waarop de vergunning betrekking had. Het bestaande deel van de afrastering is niet verhoogd. Dit doet vermoeden, dat het risico dat de runderen over de afrastering kunnen springen niet de ware of enige reden is. Wat de werkelijke of andere redenen voor de aanvraag zijn geweest valt niet vast te stellen. Mogelijk is er echter een relatie met het geschil over de hoogte van de bestaande afrastering. Naar de mening van de Stichting is het bestaande hek hoger dan het in het bestemmingsplan voorgeschreven maximum van 1 m. Zoals bekend loopt naar aanleiding hiervan een rechtszaak bij de bestuursrechter te Maastricht. De Stichting heeft het onplezierige gevoel, dat de aanvraag voor de verhoging tot doel heeft een mogelijk negatieve uitkomst van de rechtszaak te neutraliseren. Anders gezegd, met de vergunning is beoogd een eventueel te hoge afrastering te legaliseren.
9. Het bestemmingsplan voorziet met betrekking tot bouwwerken op de bestemming agrarisch van waarde in een regeling om af te wijken van de bouwregels. In artikel 3.4 is specifiek aangegeven in welke gevallen het bevoegd gezag door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning kan afwijken. Zoals bepaald in artikel 3.4 sub a bestaat deze mogelijkheid echter alleen voor erf en afscheidingen ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak", zoals bedoeld in artikel 3.2.4 sub c. Voor erf en terreinafscheidingen buiten de aanduiding "bouwvlak", zoals bedoeld in artikel 3.2.4 sub f is deze mogelijkheid niet gegeven.
10. Samengevat is aanvrager ten onrechte ontvankelijk verklaard, de vergunning ondeugdelijk gemotiveerd, uitgegaan van de verkeerde hoogte en biedt het bestemmingsplan geen mogelijkheid om af te wijken van de bouwregels.

